

„A barátság legszebb aktusa az,
Midőn barátunkat hibáira figyelmessé tesszük.”
(Berzsenyi Dániel)

EZÜSTHARANG

A KÉK DUNA OTTHON lakóinak híradója

2011. szeptember

Földanya, Kisasszony, Őszelő. Szent Mihály hava.

25. szám

„*Bimm - bamm!!!...Bimm - bamm!!!....*” Amikor e sorokat írom, már bekopogott az ősz Elbúcsúzott a nyár...Most már nem jönnek vissza a tikkasztóan forró napok, amelyek sokszor nagyon megviselték szervezetünket.

Az utóbbi időben - ezt tapasztaljuk - a természeti törvények alapján kialakult éghajlati övezetünk mintha megváltozott volna. Nincs már az a jól elhatárolódott négy évszak. Más a Nap sugarának teljesítménye, a légkör kémiai összetétele. Folytatódik a bioszféra evolúciója?... Vagy az ember teszi tönkre saját életterét?..Hiszen a technika szinte már követhetetlenül gyors fejlődésével és az emberek felelőtlenségével járó környezeti szennyezés beleavatkozik a természet rendjébe.

Már nem a mi feladatunk azt keresni, hogy hová lett a négy évszak, mi azt keressük, mi az oka annak, hogy sok ember szívében aludni készül a szeretet és az egymáson segíteni akarás, az egymáshoz tartozni akarás érzése.

A mi feladatunk itt az, hogy próbáljunk odafigyelni egymásra, s ha kell, segítsünk erőnkhez és tudásunkhoz mérten - lelkiileg és fizikailag - rászoruló társainknak. .

Egy kis mosoly, néhány érdeklődő, kedves szó is gyógyszer lehet a léleknek.

Ezüstharang

Radnóti Miklós: A mécsvirág kinyílik

A mécsvirág kinyílik
s a húnó láthatárnak
könyörög a napraforgó;
a tücskök már riszálnak,
odvában dong a dongó
s álmos kedvét a
bársony estében égre írta
egy röppenő pacsirta;

s ott messzebb, kint a réten,
a permeteg sötétben
borzong a félreugró
nyulak nyomán a fűszál,
a nyír ezüstös ingben
immár avarban kószál,
s holnap vidékeinken
újából a sárga ősz jár.

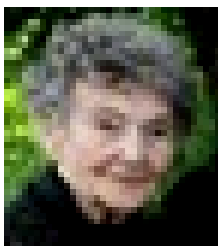
Október elsején lesz 20 esztendeje, hogy az ENSZ határozata alapján ez a nap az idősök világnapja, amikor megemlékeznek a Föld mintegy 600 millió idős lakosáról.

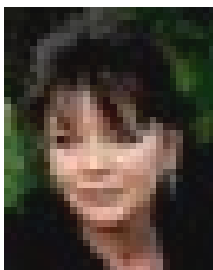
Otthonunkban szeptember 30 – án délután lesz az ünnepség,

amelyen szereplésével megtisztel bennünket a Ruttkai Éva magánszínház két jeles művésze:

GYULÁNYI EUGÉNIA a Kolozsvárott született 96 éves rubindíjas színésznő, aki 1972 után először tér vissza a színpadra. A szellemileg hihetetlenül friss művésznőt sokfelé hívják, fellép egyházi intézményekben, idősök otthonában, a Fészek Klubban és még sorolhatnám. Prózai és verses, a témához illő dalokkal és muzsikával rendezett irodalmi estjei csodálatosak. Különleges sorsát, életét itt nem tudom ismertetni, kérdezzen tőle mindenki, ő szívesen válaszol

DZSUPI IBOLYA 1990 óta szabadfoglalkozású színésznő, aki a Família Kft vígjáték sorozat Hajnalkája volt. Ismertebb szerepei: Moldova György Malom a pokolban Ilonkája, Csehov: Három Nővér Irinája, Brecht Koldusoperájában Susan. A 2007-ben készült Bányató c. filmben Katalin. Életéről, sorsáról ha kérdezzük, valószínűleg ő is mesélni fog nekünk.

A nyugdíjas élete

Hosszú szolgálatnak nyugalom a vége
Amikor elértem, felnéztem az égre:
Hála Istennek most már megpihenek,
Nem parancsol senki, magam ura leszek!
Nem lesz nekem többé zsarnokom az óra,
Nem pislogok félve a nagymutatóra.
Nem is számolgom, mikor üt és hányat,
Nem kell otthagynom a jó, meleg ágyat.
Csak akkor kelek fel, amikor jól esik
Az egész ház népe kívánságom lesik.
Most, hogy benne vagyok, azok a remények
Igen elapadtak, soványak, szegények.
Bő hatvanas vagyok! Ez már fogalom,
De mindjárt elmondom, milyen a nyugalom!
Rám virradt az első nyugalomnak napja,
Feleségem így szólt: "hallja-e kend, apja!"
S rám villogtatta gyanúsán a szemét:
„Jogosan igénylem fele segítségét!
Már egy kis segítség énreám is rám fér,
Meglátja, nem lesz sok, hát most már ráér!”
Feleségem soha nem volt beteg eddig,
Nem is panaszkodott, hogy tán gyengélkedik.
De most már, hogy nyugdíjba léptem,
Nagyokat nyögdécsel, minden nyomon, léptem.
Már reggel fájlalja a vállát, a torkát,
Szagolna napközben frissen reszelt tormát.
Emiatt kell nekem korábban felkelni,
Piacra, henteshez, fűszereshez menni

Most hamarosan változott a szöveg,
Hiszen most már ráér, csinálja az öreg!
Ha pékhez, cipészhez, vagy üzletbe megyek,
Ott is az áldozat biztosan én leszek.
Megfájdul a nyelvem, olyan sokszor kérek,
De hát leintnek, hogy én már ráérek!
Én Istenem, hogyha mindenre ráérek,
Én üljek azért is, akit elítélnek?
Hol volt ez a sok baj idáig elbújva?
Biztos arra vártak, hogy menjek nyugdíjba!
Mindennek megvan ám a maga nehéz vége,
No, majd ha meghalok, megpihenek végre!
Ámde álmod láttam, ami megmutatta,
Milyen boldogság vár fenn a nyugdíjasra.
Mennysorság előtt áll egy igen nagy sereg,
Fele mérgelődik, fele meg kesereg.
Mekérdem egyiket, aki leghátul áll:
Mondja kérem, ez a sok nép mire vár?”
Azt feleli nekem: „ez itt mind nyugdíjas,
Pihenésre vágyó, kihasznál, foghíjas.
Van itt olyan öcsém, aki több száz éve
Lődörög odakint, s vár a bemenésre.
Azért hát úgy kösd fel fiam a nadrágod,
Nem most lesz az mikor te az Urat látod!
Mert ha a kapuig némelyik el is ér,
„HÁTRÁBB!” kiált Péter, kend nyugdíjas, ráér!

„Isten temploma a te szíved,
tarts távol tőle minden gonosz gondolatot, nehogy beszennyezd!”

„Nagy gonddal őrizd a szívedet, mert hiszen belőle indul ki az élet,
tartsd távol magadtól a száj hamisságát.”

(Péld.kve.)

Hat év a mi korunkban nagyon hosszú idő... Ennyit töltöttünk együtt Péter Gézával, Aki előre ment az Idősek Örök Otthonába helyet keresni nekünk...

Itt hagyta köztünk szemének tiszta csillogását, mosolyát, példaértékű türelmét, ahogy hosszú, súlyos betegségét viselte. Csendes, igazán jó szomszéd volt...

Ha úgy gondolta, hogy segíteni kell, ezt kérés nélkül is tette. Sohasem ment el mellettünk autójával úgy, hogy ne szólt volna:” ne menj ezen a göröngyös úton, szúrnak a kövek, elviszlek a buszig..”

Isten Veled Gézuka! Mi megyünk még tovább a „göröngyös úton” ameddig meg van határozva a távolság számunkra.

Régi lakótársaid.

ABLAK

Két súlyosan beteg ember feküdt egy kórteremben. Az egyik minden nap délután egy óráckára felült ágyában - ami az ablak mellett volt - hogy kicsit megmozgassa szervezetét. A másik egész nap csak feküdt és nézte a plafont El - elbeszélgettek családról, feleségről, gyerekekről, katonakorukról, nyaralásaikról, ahogy az a kórházakban lenni szokott.

Az, aki az ablaknál feküdt, minden délután - amikor felült - azzal töltötte az időt, hogy kezdte közvetíteni a másoknak, mit lát az ablakon át a kinti világból. Betegtársát egy idő után szinte csak ezek a beszámolók tartották életben. Alig várta őket. A beszámoló szerint az ablak egy szép tavacskával díszített parkra nézett. Vadkacsák és hattyúk úszkáltak a tavon és gyerekek játszottak távirányítós hajócskáikkal rajta.

A színes virágágyások mellett szerelmespárok üldögéltek órákig, mindenről megfeledkezve...

Miközben az ablak melletti beteg kimerítő részletességgel írta le a kinti világot, a másik, - a folyton fekvő- behunyta szemét és maga elé képzelte a látványt.

Egyik délután a parkon átvonuló színes karneváli menetről szólt a beszámoló. Bár a folyton fekvő nem hallotta a zenészeket, azokat is maga elé képzelte társa érzékletes leírása alapján.

Teltek a napok és a hetek. Egyik reggel a betegeket fürdetni készülő nővér a rendszeres beszámolókat tartó beteget élettelenül találta, akit elvittek a szobából.

Amint alkalom kínálkozott, a korábban a belső ágyon fekvő beteg kérte, hogy helyére feküdhessen.

A nővér szívesen eleget tett kérésének, aztán magára hagyta őt, aki lassan az ablak felé fordult és megdöbbenve látta, hogy az ablak egy tűzfalra néz ... Megkérdezte a nővért, mi történhetett eltávozott szobatársával, hogy olyan csodálatosnak festette le az ablakon túli világot?

A nővér elárulta, hogy az az ember vak volt, nem láthatta még a falat sem.

- Valószínűleg csak bátorítani akarta önt! – mondta neki.

TANÚLSÁG: Az igazi boldogság, boldogabbá tenni másokat, nem törődve saját helyzetünkkel.. Bajainkat megosztva, csökkenthetjük őket, de ha derűnket és boldogságunkat osztjuk meg másokkal, megsokszorozzuk azokat.

Ha gazdagnak szeretnéd érezni magad, számold össze azokat a dolgokat az életedben, amelyek semmi pénzért meg nem vásárolhatók....

Így becsüld meg napjaidat, melyek száma - bármilyen sok is jusson - véges!!!

Mosolyogjunk !

Doktor úr! Valami nagyon ketyeg idebent,
Mióta bevettem az új altatót, amit ajánlott!
És hogy vette be?
Ahogy mondta! Lefekvés előtt egy órával ! ...

Jean! Pöttyös a ribizli?
Nem uram!
Akkor megint
katicabogarat ettem!!.

Észre vettük ...

.... hogy az Ellátottjogi Képviselő és az Érdekvédelmi Fórum havonkénti fogadó órájára lakótársaink nem jönnek el, pedig egymás között igen gyakran beszélnek kisebb-nagyobb problémákról, egyéni sérelmekről, melyeket inkább a fogadóórákon kellene elmondani, ahol ezek megoldásáról intézkedés történik. Amennyiben az időpont nem megfelelő, ezért nem tudnak megjelenni, kérjük közölni.

... hogy nagyon sok értékes cserepes növény van különböző helyekre (folyosók, stb.) kiteve és senki sem gondozza őket. Bágyadtan lógnak fonnyadó, poros leveleik. Gyökerük próbál még kapaszkodni a cserép száraz földjébe, mert élni szeretnének. Mi lenne, ha a még járóképes, virágot szerető lakók némelyike „örökbe fogadna” egyet-egyét. No, nem úgy, hogy beviszi szobájába, hanem csak legalább öntözgetné. Néhány üveg vízzel kellene csak sétálgatni a virágokig Esetleg tehetnénk egy kis táblácskát is a cserépbe : ” X.Y. néni,, vagy bácsi virággyermeké vagyok!” felirattal.

Kertünkről, parkunkról...

Igaz, hogy most már rohamosan közeleg az ősz, hullanak a lombok, hervadnak a virágok, aludni készül a természet, el kell fogadnunk, hogy parkunk nem éppen szívderítő, szép látványt nyújt. Reméljük, hogy tavasszal újra szép, gondozott lesz.?!

Köszönjük Kristófné Erzsikének, hogy olyan szeretettel, figyelemmel és annyi munkával olyan sokáig gondozta. Betegsége miatt ezt tovább nem teheti. Lesz-e valaki, aki folytatja? És megint lehet majd gyönyörködni a szép, nyíló virágokban? Örömmel sétálgatni a parkban? Felejteti a hétköznapi szürkeségét?

„ Bimm ...bamm ” !!! „ Bimm ... bamm „ !!!

Búcsúzásul egy jó- tanács:

Ha hűvösebbek lesznek is a napok, aki megteheti, ne bújjon be a szobájába,
hanem sétálgasson kint a jó, tiszta levegőn!

Nemsokára úgy is beköszönt a rossz idő, amikor nem tudunk kimenni.

!

EZÜSTHARANG

